

Na kafi s tanečnicí ze StarDance Andreou Třeštkovou

V pořadí třináctá řada televizní soutěže „StarDance...když hvězdy tančí“ odstartuje večer 12. října. Poděbrady tam budou mít po osmi letech opět svoje želízko – profesionální tanečnici Andreu Třeštkovou. Zatímco při premiérovém vystoupení byl jejím partnerem herec Roman Zach, nyní to bude zpěvák Ondřej Ruml (na snímku). Je upršená neděle uprostřed září, sedíme s Andreou v lázeňské Kavárně Viola a řeč se pochopitelně točí kolem tance.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová; archiv StarDance, Marie Anna Baráková; archiv A. Třeštkové

Je pravda, že s vámi v dětství šli čerti, hlavně když začala hrát hudba?

Ano, byla jsem neustále v pohybu. Jakmile se doma pustila televize a hrály tam nějaké písničky, začala jsem tančit. Podle mě to moc koordinované pohyby nebyly, ale užívala jsem si to.

A proto vás rodiče přihlásili do tanečního kroužku, který otevřeli na základní škole Na Valech (současná základní škola Václava Havla)...

Asi si říkali, že mě to trochu unaví, a maminka měla ráda tanec... Bylo to v první třídě, kroužek se konal v době družiny. Paní družinářky nás na něj vždy odvedly a pak nás zase přivedly zpět, což těšilo i rodiče, že je o nás postaráno. Učili jsme se základní krůčky, pohyby, soulad rukou a nohou. Tancovaly jsme spolu jen dívky a osvojovaly si holčičí i klučičí kroky, protože kluci o kroužek neměli moc zájem. Až později v tanečním klubu Petra Svěceného, který sídlil v sokolovně, jsem dostala tanečního partnera.

Tancovala jste, bavil vás tenis, hrála jste na kytaru. Ale posléze

to u vás na celé čáře vyhrál tanec. Proč?

Postupně bylo méně času a já cítila, že se potřebuji něčemu věnovat intenzivněji než jen dvakrát týdně. Zprvu nebylo jasné, co omezím, ale nakonec jsem jako první opustila tenis. Pamatuji si, jak trenér jednou řekl mojí mamince: „Podívejte se na ni, ona na tom kurtu neběhá, ona tam tančí.“ Tím mi zřejmě pomohl v dalším nasměrování. Od jedenácti let jsem začala několikrát v týdnu dojíždět na taneční tréninky do Prahy, během střední školy potom každý den.

Skutečnost, že závodní tanec rovná se vrcholový sport netřeba připomínat. Ostatně vaše kamarádka Aneta, s kterou jste byla od první třídy do maturity nerozlučná dvojka, mi popsala, že když ona lítala s kamarády venku, vy jste seděla v autobuse směr Praha a jela na trénink, a když v noci spala, čekalo na vás učení. Přesto jste dle jejich slov gympl zvládla skvěle a vysokou školu chemicko-technologickou jedna báseň. Jak na to teď s odstupem času vzpomínáte?

Vůbec toho nelituji, přestože jsem neměla moc volna ani času na kamarády. Měla jsem jich jenom

pár, o to víc jsme si byli blízcí. Respektovali, že toho mám hodně, nijak mi to nedávali najevo. Jakmile jsem se s nimi mohla vidět, byli tu pro mě. Byli skvělí. A dojíždění na tréninky? Vzpomínám si, že jsem mnohdy přijela pozdě večer z Prahy a musela druhý den v půl páté ráno vstát, abych dohnala učení. Vlastně jsem přišla ze školy, hodila tašku domů a jela do Prahy, v autobuse zpravidla odpadla a usnula. Dobře bylo metro, které mi poskytlo dvacet minut na intenzivní učení. Ale vzpomínám na to teď ráda. O něco méně asi má sestra (smích), které jsem po nocích svítila ve společném pokojíčku, když jsem se učila. Občas mě našla spící nad sešity a učebnicemi, které mi opatrně vyndávala zpod hlavy, aby mě neprobudila, a zhasínala. S přechodem na vysokou školu přišlo přestěhování

Přišla chvíle, kdy jste chtěla s tancem praštit?

Jednou jedinkrát byla doba, kdy jsem zvažovala, jestli kariéru ukončím. Můj tehdejší taneční partner přestal tančit. Začal studovat konzervatoř a tam mu vedlejší aktivity zakazovali. Chvilku jsem hledala nového partnera, našla ho, ale nebylo to ono. V tu dobu jsem zvažovala, že se na tanec vykašlu. Ale našťásti se objevil Martin Houška, se kterým jsme si sedli a později měli úspěšnou kariéru. A všechno se zase změnilo. Tanec je párový sport a není snadné k sobě najít vhodného partnera. Takového, který do toho jde stejně naplno jako vy a s kým se shodnete, čemu

se budete věnovat. Pokud se dostanete výkonnostně vysoko, zpravidla se musíte rozhodnout, jestli se budete věnovat pouze latině, nebo standardům, případně zda zvládnete obojí. Je potřeba si sednout výškově, rozumět si, protože spolu trávíte spoustu času, shodnout se na společných trenérech. V neposlední řadě je důležitá i finanční podpora, nejedná se o levnou záležitost. Je zde hodně faktorů a musí se všechny potkat, aby to mezi vámi fungovalo.

Snad se na mě nebudete zlobit, ale snažila jsem se z Anety dostat, zda jste také někdy zazlobila. Odepsala mi, že jste byla vzorná.

Pokračování rozhovoru na straně 6

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, vím, že ne úplně všichni to tak máte, ale já mám ráda podzim. A to jak ten hřejivý, kdy se sluneční paprsky opírají do zlatavého listí, tak i ten s plískanicemi a blátem. Miluji, jak spadané listí šustí pod nohama. I to, jak podzim voní po zralých jablkách, švestkách a horkém čaji s citronem. Když jdu s pejskem parkem a ze stromu přede mě spadne kaštan, dám si ho do kapsy u bundy či kalhot nebo do tašky, protože člověk je má mít u sebe pro štěstí. Někdy přivřu oči a vybavím si obrázek Josefa Lady, kde si pasáči pečou brambory, z ohýnku stoupá dým a děti pouští draka. Úplně ten dým cítím. A když jsme u pouštění draků, víte, jak tahle tradice vznikla? Úplně první zmínky o vypouštění draků pocházejí ze starověké Číny, kde již od 4. století před naším letopočtem sloužili právě draci věřícím lidem jako nástroj ke spojení s bohy a také pro zahánění nepřátel. Byli z bambusu, hedvábí a papíru, v nejrůznějších velikostech a barvách. V Indonésii pak lidé nechávali draky ve tvaru ptáků poletovat nad rýžovými plantážemi, aby jim chránili úrodu. Do západního světa se symbol draka dostal v 15. a 16. století a draci sloužili už hlavně pro zábavu, někteří s nimi ale prováděli nejroztodivnější pokusy. Například v 18. století vypustil americký vědec Benjamin Franklin draka do bouřky a pomocí něj prozkoumal blesk coby výboj statické elektřiny. Rus M. V. Lomonosov pro změnu pomocí draka vynesl na oblohu meteorologický zapisovací přístroj. No a ruský vynálezce A. F. Možajskij (nar. 1825) se k velkému draku dokonce připoval, aby se mohl vznést do nebe. Připoután k drakovi se pomocí dlouhého tenkého drátěného lana přivázal k povozu, povoz se rozjel a vzdušný drak s člověkem se vznášel k oblakům... To tanečnice Andrea Třeštková se zase celý život „vznáší“ nad tanečním parketem, přečtěte si, jak toho dosáhla. Dále v dnešním vydání najdete rozhovory s rally jezdcem Václavem Dunovským nebo s předsedou místního výboru v Kluku Jaroslavem Štěpánem. Dozvíte se, jaké prodejny budou v OC Pískovka nebo kde vznikne nová odlehčovací služba a mnoho dalšího. Schválně si tipněte, kolik žaludů může opadnout z jednoho vzrostlého stromu. Až si to na straně pět přečtete, nebudete tomu věřit. Závěrem ještě upozornění, příští – listopadové – číslo vyjde už ve čtvrtek 31. října.

Monika Langrová,
vedoucí redakce

SOCIÁLNÍ A ZDRAVOTNÍ SLUŽBY

Místo denního stacionáře bude v Kluku odlehčovací služba

Centrum sociálních a zdravotních služeb Poděbrady rozšíří svou bohatou nabídku ještě o odlehčovací službu. Ta vznikne v místě dřívějšího denního stacionáře v Kluku. Denní stacionář získá nové prostory v ulici Mírová, kde budově s pečovatelskou službou (dnes v rekonstrukci) přibude patro.

 Text: Monika Langrová
Vizualizace poskytl
redakci CSZS Poděbrady

„Jsem velice ráda, že se nám podařilo zahájit projekt, o kterém jsme mluvili deset let. Původně bylo naším cílem vytvořit v prostorách denního stacionáře v Kluku zázemí také pro odlehčovací službu a celý objekt zmodernizovat,“ řekla na úvod ředitelka Centra sociálních a zdravotních služeb Emilie Třísková.

Projekt se musel rozdělit

Vedení centra po celou dobu shánělo vhodný program, z kterého by bylo možné náklad-

nou akci uskutečnit. To se podařilo, nicméně pro získání dotace z fondů EU ve výši 80 milionů bylo potřeba rozdělit denní stacionář a odlehčovací službu do různých objektů. „Rozhodnutí vytvořit odlehčovací službu v Kluku zůstalo a hledali jsme náhradní prostory pro denní stacionář. Nakonec jsme se rozhodli rozšířit základnu pečovatelské služby v Poděbradách v ulici Mírová o patro. Budova se komplet přestaví, denní stacionář s kapacitou osmnácti klientů se zabydlí v přízemí. Do patra se nastěhuje pečovatelská služba a bude zde zázemí pro zaměstnance, kteří zajišťují terénní péči nejen v Poděbradách, ale i v přilehlých obcích,“ vysvětlila Třísková.

Denní stacionář v Kluku sídlil v objektu bývalé školy. Ta se musí vzhledem k náročnosti stavby a svému špatnému stavu celá zbourat. „Víme, že místní lidé mají ke staré škole vztah. Také proto jsme původně chtěli objekt zachovat. Ale dnes není možné získat dotaci, pokud projekt nesplňuje přísné

podmínky, jako je například energetická náročnost budovy, která musí být alespoň o dvacet procent nižší než požadavek na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. Této podmínky by v případě rekonstrukce původní budovy mohlo být dosaženo jen velmi obtížným a finančně náročným způsobem. Vzhledem ke skutečnosti, že současná budova je přístupná pouze po schodech, musel by být pro vstup klientů odlehčovací služby do objektu využíván výtah, což by znamenalo určitá omezení a provozní komplikace. Pro splnění podmínek dotace, ale i vzhledem k snadné dostupnosti a využitelnosti objektu, to bylo jediné možné řešení,“ uvedla ředitelka centra.

Velmi žádaná pomoc pro rodiny

V době vzniku článku vedení Centra sociálních a zdravotních služeb předalo staveniště.

**Pokračování článku
na straně 3**

Nové zdravotnické zařízení

V prvním patře Jubilejního domu se nově nachází ambulance podpůrné a paliativní péče. Poskytuje odbornou péči pacientům s pokročilými a nevléčitelnými onemocněními. Jejím cílem je minimalizovat utrpení pacientů a pomoci jim zvládat fyzické, emocionální a duchovní potíže spojené s jejich stavem.

Ambulance podpůrné a paliativní péče

MUDr. Tomáš Julák

Jiráskova 252, tel. 771 503 133

E-mail: ambulance@centrum-podebrady.info

Út 13.00–17.00 | Pá 9.00–13.00

Pro návštěvu ambulance je nutné se objednat.

BENE
NÁPOJE

PODĚBRADY - PÍSKOVÁ LHOTA

OTEVÍRÁME
19. 10. 2024

bene.cz

Inzerce

Limited Edition

již od **389 900 Kč**

Úrok od **0 %**
a servis na **5 let**

Vzorový příklad úvěru na vůz Polo Limited 1,0 MPI 5G v ceně 389 900 Kč, při financování s Volkswagen Financial Services: splátka předem 233 940 Kč (60 %), výše úvěru 155 960 Kč, poplatky za uzavření a vedení smlouvy 0 Kč, celkové platby za úvěr 155 960 Kč, celkové platby za úvěr vč. pojištění 173 792 Kč, RPSN vč. pojištění 9,136 %, délka úvěru 24 měsíců, poslední nerovnoměrná splátka 38 990 Kč, měsíční splátka úvěru 4 874 Kč, měsíční splátka úvěru vč. pojištění 5 617 Kč, úroková sazba p. a. 0 %. Volkswagen Pojištění Basic obsahuje havarijní pojištění, povinné ručení (10% spoluúčast) s uznáním bonusů za bezeškodní průběh dosavadních pojištění (60 měsíců) a pojištění skla (limit plnění 10 000 Kč), které je kalkulováno ve variantě pojištění bez garancí pojistného. Další parametry jsou: věk klienta 50 let a běžné použití vozu. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠkoFIN s.r.o., a druhou stranou závazkový vztah. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: Polo: 5,2–7,6 l / 100 km, 118–172 g/km, Taigo: 5,4–6,6 l / 100 km, 123–149 g/km, Passat: 0,4–8,5 l / 100 km; 16,1–16,8 kWh / 100 km, 9–193 g/km. Vyobrazené vozy nemusí odpovídat cenové nabídce a mohou obsahovat prvky příplatkové výbavy. Více na volkswagen.cz

Autorizovaný prodejce Volkswagen

Louda Auto a.s.

Choťánky 166, 290 01 Poděbrady, www.autolouda.cz

MĚSTSKÉ ČÁSTI

„Jsem Klukovák a záleží mi na tom, aby se v naší městské části věci řešily“

O politice Jaroslav Štěpán říká, že není nic pěkného. Přesto je zastupitelem města a také předsedou místního výboru v Kluku. Tady se narodil, žije zde a pokračuje v rodinné zahradnické tradici. Nejlépe ví, co tuhle městskou část, připojenou k Poděbradům před jednapadesáti lety, nejvíc trápí.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv J. Štěpána

Jaký je Kluk dnes?

Dnes se jedná o nejméně frekventovanou součást Poděbrad. Část obce není průjezdná, je hodně klidná. Zároveň zde působí dost úspěšných podnikatelů. Myslím si, že v Kluku vždycky byli podnikaví lidé. Lidem se tu dobře žije a na rovinu říkám, že se cítí jako Klukováci, nikoliv jako Poděbradáci.

Vy sám jste pokračovatelem místní rodinné firmy, která vznikla před téměř sto lety...

Děda založil zahradnictví ve třicátých letech minulého století. Po válce si postavil dům, což byl nadlouho poslední dům, který se v Kluku vystavěl, protože pak to komunisté zakázali. Všichni zaměstnanci mu po válce utekli rabovat do Sudet, zůstal v zahradnictví s babičkou sám. Potom mu zahradnictví sebrali a posléze si za odměnu mohly jeho děti – táta a strejdové – koupit svoje vlastní pozemky... V roce 1955 děda vybudoval největší zahradnictví v Čechách, v Hradci Králové-Kuklelech, o rozloze dvaadvacet hektarů. Dále třeba i zahradnictví v poděbradské zemědělsce, které dnes už neexistuje, nebo Sempru Benešova. Něco vytvořil a poslali ho jinam. Za socialismu v důchodu pěstoval a nabízel orchideje a citrusy, lidé se k němu sjížděli z celé republiky. A svatební kytku si objednávali třeba na dva roky dopředu. Pokud jste totiž v té době přišla na úřad s orchidejí, to bylo něco. Hodně vzpomínek mám na babičku, ale to by bylo na dlouhé povídání.

A jak to bylo s vámi? Chtěl jste být zahradníkem?

Ano, chtěl. Ale rodiče řekli, že budu předseda družstva. Takhle život šel. Jsem vystudovaný agronom pro výživu a ochranu rostlin, myslím si, že mám prsty docela zelené. Starší ze synů má vlastní firmu, zaměřuje se především na projektování zahrad. Druhý syn je na zahradnické akademii, dcera je ve čtvrtém ročníku na farmácii na Karlově univerzitě a už dělá vlastní výzkum. Na všechny tři děti jsme pyšní, i když to občas skřípe. Co budou jednou dělat, necháváme s manželkou na nich. Rozhodně je nebudeme tlačít do toho, aby pokračovali v rodinné firmě, když to sami nebudou chtít. Víme, že budou úspěšní i bez nás.

Jestliže se vrátíme k vaší funkci předsedy místního výboru, zdá se, že by konečně mohlo dojít k opravě povrchu ulic Heřmánková a Vrbová, které jsou ve velmi špatném stavu.

My to doufáme. Jen upřesním, že to není oprava, ale de facto výstavba nové komunikace. O tomto problému se bavíme od roku 2013, kdy v Poděbradech došlo k extrémním záplavám. Už tenkrát nám bylo slíbeno, že se tato akce zrealizuje. Ale dlouho se nic nedělo. Pak byla zhotovena projektová dokumentace, ale asi se zrušila, protože ji teď dělá někdo jiný. V současnosti komunikuji s městem, ale nejsem spokojen s reakcemi odboru investic. Rád bych s projektovou dokumentací pracoval a ukázal ji místním lidem.

Snad k tomu brzy dojde. Chci věřit, že už běží sdružené územní řízení společně se stavebním. Celý proces se táhne příliš dlouho. Lidé v Kluku už ve změnu víceméně nevěří, jsou zklamaní, naštvaní, informace dostávají z nezávislých, neoficiálních facebookových profilů. Když vidíme, co se dneska děje se stavebními úřady, jakým způsobem vláda zpackala digitalizaci, je tu velká pravděpodobnost, že se za dva roky sejdeme a k opravě ulic dosud nedojde. Peníze na akci v městském rozpočtu jsou. Mnozí Klukováci celý proces vnímají tak, že v daných ulicích žije málo voličů, tudíž město upřednostňuje jiné investice. Byly tam nějaké problémy s výkupem pozemků a také nevím, zda už se vyjádřila státní správa ohledně možnosti vsakování pozemků. Jako zastupitel vím, že rozhodnutí o výstavbě komunikace je stoprocentně politické rozhodnutí vedení města.

Co Kluk dál nejvíc pálí?

Chodník od hřbitova k pomníku padlých hrdinů. Bylo nám řečeno, že to je problém, protože jeho vybudování souvisí s výkupem pozemků za desítky milionů. Jako předseda místního výboru jsem město požádal o studii proveditelnosti. Chodník je potřeba, deset let je na silnici nakreslený bílý pás a všichni víme, že to není to pravé ořechové. Pozemky by se přece nemusely vykupovat, pomohly by smlouvy o pronájmu nebo výpůjčce. Takové možnosti existují, a když se chce, může to jít. Znova tento problém na zastupitelstvu připomenou. Jsem Klukovák, záleží mi na tom, aby se věci v naší městské části řešily. Velmi dobře chápou centralistický systém přerozdělování peněz v obecním rozpočtu, ale myslím, že Kluk si zaslouží víc než jen posekání trávy.

Jak je to v současnosti s bouráním denního stacionáře a výstavbou zázemí pro odlehčovací službu?

Když se záměr schvaloval, byl jsem členem rady města a hlasoval jsem pro. Víím, že jsou tato zařízení s ohledem na stárnoucí společnost potřeba a že v nich každý z nás může jednou skončit. Není to záležitost politiky, je to věc, která současnou společnost pálí, každá koalice v tomto případě řekne ano. Záměr je správný, jedná se o službu, která pomáhá osobám pečujícím o své blízké.

Jediné, co lidi z místního výboru mrzí, je nedostatečná komunikace. Dostali jsme to na podnose jako hotovou věc, nikdo nám k tomu nic nesdělil. Proto jsem na schůzi místního výboru pozval ředitelku Centra sociálních a zdravotních služeb Poděbrady Emilii Třískovou, které si velmi vážím, aby nám k celé akci řekla víc. Přestože jde o investici mimo rozpočet města (to zde vlastní pozemky a poskytuje souhlas), mohla by stejná schůzka proběhnout i se zastupiteli. Bojím se, že přijedou bagry a původní starou školu zbourají, aniž bychom to dopředu věděli. Jednalo se kdysi o malotřídku, kterou prošlo mnoho Klukováků a mají na ni vzpomínky. Bez řádného vysvětlení, proč se budova bourá, to nevezmou dobře. Neznáme termín zahájení prací, jen to, že dotace na výstavbu domu pro odlehčovací službu je schválena. Vrátním se tímto ještě ke zmíněnému chodníku. Je těžké lidem vysvětlit, proč se nenajde milion na chodník, když se dá osmdesát milionů na sociální projekt. Občané nerozlišují, že investice jde z jiných zdrojů než z městských. Podobně nám dvacet let vyprávěli, že nelze udělat vstup na hřbitov. Dnes je hotový, stál milion tři sta tisíc korun, což je ve srovnání s jinými akcemi ve městě marginální částka. Místní lidé všechny tyhle skutečnosti vnímají a mrzí je.

Plánuje se výstavba nové obřadní síně, která by měla stát na druhé straně hřbitova oproti té původní, vlastně v sousedství vašeho zahradnictví. Jaký je tady vývoj?

Jedná se o zajímavou věc, ale opět k tomu nemáme informace. To, že naši předchůdci obřadní síň kdysi prodali, považuji za nelogický krok, který nás dnes bude stát další peníze. Víím, že z posledního zasedání rady města vzešla komise, kde je městský a další dva architekti a někteří zastupitelé. Měla by proběhnout architektonická soutěž, na kterou město vyčlení přes 1 400 000 korun. Pokud chcete něco medializovat, je dobré postupovat transparentně, ideálně na počátku i v závěru pozvat občany na prezentaci. Takhle se má místní politika dělat. Klukováci to určitě přivítají. Na základě naší žádosti došlo před třemi lety v daném místě k vyčištění zásobní zahrady, která byla v dezolátním stavu. Opět se však nechává zavážet, skládaje

se v ní nekvalitní dřevo, vraky aut. Lidé se mě ptají, proč k tomu dochází. Odpovídám jim, že se musí obrátit na jednatele technických služeb, které mají zásobní zahradu v pronájmu. V zápisu rady není uvedeno, kdy dojde k vyhlášení architektonické soutěže. Určitě se o to budu zajímat, koneckonců jsem to místním lidem slíbil.

Být předsedou místního výboru není vůbec jednoduché. Víte to, a přesto jste do toho šel...

Upřímně, dělat jsem to nechtěl. Místní politiku vnímám dlouho, protože jsem dřív pro město hodně pracoval. Nepopírám, že jsem dělal na velkých zakázkách a samozřejmě jsem sledoval, co se ve městě děje. Před volbami jsem dostal nabídku a slíbil, že pomohu. Nabídka být na kandidátce mi před volbami 2018 přišla téměř od všech poděbradských uskupení. Nechal jsem se napsat na nevolitelné místo, lidé mne postrčili dopředu a výsledkem je současný stav, kdy prostě dělám práci, která není příliš oceňována. Jsem členem zastupitelstva a předseda místního výboru, už čtrnáct let dělám v komisi životního prostředí, znám spoustu lidí a umím se dívat. Mnohdy se setkávám s hláškou „Když něco nevíte, jděte za Štěpánem“. Lidé se takzvaně topí v přemíře informací a nejsou schopni si sehnat potřebná data, staří lidé se v dnešním systému ztrácejí, hodně z nich chodí za mnou se svými problémy do zahradnictví. Co se mne týká, nevím, jak dlouho chci ve funkcích být. Kdo mne zná, ví, že netoužím po placené veřejné funkci. Vše závisí jen na mém rozhodnutí. Je mi třiapadesát, celý život tvrdě pracuji. Vysokou školu jsem nemohl studovat, protože jsem se podílel na chodu rodinné firmy. Její zázemí vznikalo před více než třiceti lety na holé louce, postupně jsem ho rozšířil do dnešní podoby. Rozhodně bychom se ženou chtěli v budoucnu mít taky trochu času pro sebe. Závěrem bych chtěl poděkovat hlavně své ženě Šárce, která se mnou vydržela opravdu tvrdé roky budování našeho zahradnictví, vychovává naše děti a bez její podpory a trpělivosti bychom nedosáhli toho, kde jsme dnes.

Rozhovor proběhl 26. 8.

ŠKOLY

Nejvyšší vyznamenání resortu školství v rukou Zbyňka Lukavce

Text a foto: EKO Gymnázium a SOŠ Multimediálních studií

V prostorách Senátu ČR se ve čtvrtek 12. září konalo slavnostní setkání pedagogických pracovníků z celé republiky, při kterém byli oceněni vyznamenáním za vynikající pedagogickou a výchovnou činnost. Mezi laureáty, kteří převzali z rukou ministra Mikuláše Beka a státního tajemníka MŠMT Ondřeje Andryse Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, je i bývalý ředitel EKO Gymnázia

a Střední odborné školy Multimediálních studií v Poděbradech Zbyňka Lukavce. Nejvyšší resortní vyznamenání obdržel Zbyňka Lukavec za významnou pedagogickou činnost a dlouhodobé vynikající působení

v oblasti školství. Za 31 let společně s manželkou Dagmar Lukavcovou vybudovali v Poděbradech jedinečnou vzdělávací instituci, která se těší respektu i daleko za hranicemi regionu a má před sebou velkou budouc-

nost. Slavnostní atmosféru události umocnily úvodní projevy ministra školství, senátorů Jiřího Drahoše a Jiřího Růžičky, důstojné prostředí Valdštejnského paláce i sympatický kultivovaný projev moderátorky akce Ester Janečkové.

Soutěž

Nejpovedenější báseň na fotografii vážky a Záchranne stanice Huslík v červencových NPP napsal Radek Plášťek z Libice nad Cidlinou a jako cenu získal rychlochrap (bylinná směs pro dobrý spánek) v pytlí.

Vážka létá, vzduchem pluje, všude kolem poletuje. Na Huslík i zavítala, Luboš zde nychytala. Jak se stará o tu věř, která tu je věř nevěř. Když zvířátka vyléčí ona na něj nejčeč.

NOVINY PRO PODĚBRADY Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

- Registrace: MK ČR E 23991
- Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
- www.novinypropodebrady.cz
- Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Ing. Boris Cacara
- Grafická úprava: Tomáš Čivrný
- Inzerce: viz výše uvedené kontakty
- Náklad: 1 200 výtisků
- Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 31. 10. 2024

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2024
č. 12 – 5. 12.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ
PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ
VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

PŘÍRODA

Když se barví listí stromů

Každoročně je 20. říjen věnovaný Dni stromů. I přes všechny negativní vlivy, jako byla zářijová povodeň, kůrovcová kalamita nebo vichřice, je našťastí v katastrálním území Poděbrad stále dost zeleně a stromů, proto je co slavít. Následující řádky budou věnovány jednomu z těchto olistěných oslavenců.

 Text a foto: Ing. Boris Cacara

Každý rok v říjnu zlátne listí stromů. U některých nezůstane jen u zlaté barvy, ale jejich listy se zabarví do hnědočervené až karmínové barvy. Tento fenomén můžeme pozorovat u buku lesního, ale také u dubu červeného (*Quercus rubra*). Tento dub nalezneme v Poděbradech na mnoha místech. Mohutní jedinci jsou u vily Kouřimka, v parku u tenisového klubu vedle ulice Na Hrázi atd. V Sadech S. K. Neumanna nedaleko vodárny (na snímku) a poblíž Skupice roste větší skupina dubů červených, ten nejmohutnější z nich má obvod kmene 430 centimetrů.

Dub červený je zajímavý z mnoha důvodů. Jeho původní domovinou je Severní Amerika. V evropských

parcích se vysazuje od 17. století jako okrasná dřevina. U lesníků si získal také velkou oblibu, protože se

mu daří tam, kde by jiné stromy těžko obstály, v kyselých a na živiny chudých půdách. Významné je

také to, že se dobře vyrovnává s nedostatkem srážek, navíc je odolný i vůči znečištění a silným mrazům. Rychle roste, po deseti letech dosáhne výšky již 5 až 6 metrů, dospělý jedinec vyrostle do výšky až 50 metrů. Vhodný je proto při rekultivaci průmyslových oblastí.

Jeho listy obsahují nadměrné množství kyselých složek, což zamezí růstu jarní vegetace. Je to tedy jakýsi přírodní mulč. To ovšem není žádoucí například v lužních lesích, kde by se při rozšíření tohoto druhu dubu mohla postupně omezit vegetace „jarního aspektu“ (tedy dymnivky, sasanky, medvědí česnek). Z těchto důvodů je mnohými dendrology dub červený označován za nebezpečnou invazivní dřevinu, nadměrnému rozšíření je proto nutné zamezit. Stejný tlumící efekt pro jarní

vegetaci má ovšem i listí buku.

Podívejme se ale na podzim do krásně karmínové koruny dubu červeného a prostudujme jeho listy, které na rozdíl od dubu zimního opadají. Červenou barvu listů způsobuje přítomnost pigmentů antokyanu. Ty chrání rostlinu před účinkem UV záření ze slunce. Antokyan není žádný kyanid, je to rostlinná organická látka z rodiny flavonoidů, která je kromě jiného zodpovědná i za červenou barvu růží, červeného vína atd. Důležité je to, že antokyan v kyselém prostředí, které je v listech dubu červeného, má červenou barvu. S ubývajícím slunečním svitem se převládající vrstva zeleného chlorofylu v listech začne rozkládat a následně vystoupí červená barva antokyanů.

Červené jsou i plody dubů – žaludy. Ty jsou vejcovité až kulaté, asi 3 centimetry dlouhé. Uvádí se, že

z jednoho vzrostlého stromu jich může opadat až 50 000. Vedle toho, že se z žaludů dají vytvořit krásné podzimní dekorace, je to také důležitá potravina. Surové žaludy nelze doporučit, neboť jsou vzhledem k obsahu taninu hořké a trpké. Zato upravené, ať už dlouhodobým vařením, loužením, nebo pražením, slouží jako surovina pro výrobu bezpečkové mouky nebo žaludové bezkofeinové kávy. Zkuste si s žaludy trochu zaexperimentovat. Vždyť sloužily našim předkům jakožto plnohodnotná potravina, která byla ceněná pro vysoký podíl živin. V současné době se začíná prosazovat i v moderní výživě coby významný zdroj vitamínů skupiny B, vlákniny a nenasycených mastných kyselin.

Využijte podzimní čas k procházce a k poznávání stromů našeho města a oslavte tak Den stromů.

Při zářijové povodni a silném větru popadalo v podmáčené půdě mnoho stromů. Mezi nimi i tato lípa v lípové aleji u Labe.

HISTORIE

PROMĚNY MĚSTA VE 20. STOLETÍ

 Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Bor a Obora

1 Rozsáhlému lesnímu komplexu na pravém labském břehu se od nepaměti říká Bor a pro bohatství lovné zvěře patřival k nejvyhledávanějším polesím v celém kraji. Zejména poslední soukromý majitel zdejšího panství kníže Hohenlohe jako velký milovník loveckých zábav měl o něj mimořádný zájem. V jižní části lesa nechal zřídit na ploše 350 hektarů novou oboru, ve které dal chovat stáda cizokrajné zvěře – jelínků sika, antilop, amerických lam a malých poníků a provádět pokusy s jejich aklimatizací.

2 Největší atrakcí se v oboře stali australský pštrosi emu a jihoameričtí pštrosi nandu. Pěknou kolekci vycpaných zvířat včetně těchto pštrosů věnoval kníže Hohenlohe do poděbradského muzea. Jejich chov zanikl po odchodu knížete z Poděbrad za I. světové války

3 Tato azbestová chata uprostřed lesa sloužila k odpočinku knížecích hostů při honech.

4 Nedaleko panské hájovny nechal kníže Hohenlohe postavit pro potěšení své jediné dcery Marie malou dřevěnou chaloupku. Když v deseti letech zemřela na zánět slepého střeva, přestavěli chaloupku na kapličku.

5 Poblíž hájovny se nacházel také hřbitov oblíbených knížecích psů. Dodnes se dá několik kamenů

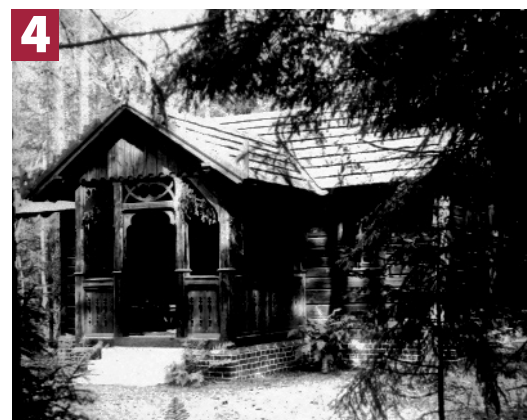
s jejich jmény nalézt na malém návrší v trávě pod borovicemi.

6 Panskou Oboru, založenou v 16. století za Haviřským kostelíkem, po vzniku lázní v roce 1908 nechal kníže Hohenlohe upravit na přírodní park a zpřístupnit k procházkám lázeňských hostů.

7 Současně s Oborou byla v den svěcení lázní 5. června 1908 otevřena výletní restaurace „ve švýcarském stylu“. Ta se pak

stala oblíbeným zábavním místem nejen pro lázeňské hosty, ale i pro místní obyvatelstvo.

8 Do novodobé historie Boru patří tento Památník protifašistického odboje v lese severovýchodně od Sokolče. Byl slavnostně odhalen v roce 1973 jako vzpomínka na několik vězňů, kteří nedaleko odtud uprchli z „transportu smrti“ a v těchto místech podporováni lidmi z blízkého okolí se v podzemním krytu skrývali až do osvobození.

Inzerce

Poděbrady bděte!
s naší kávou neusnete

100% cibetková káva

www.kupsicaj.cz

**SPORTOVIŠTĚ
POD VODOU**

Přinášíme postřehy z poděbradských sportovních klubů, které postihla zářijová povodeň.

Připravila: Monika Langrová

Jezdecký klub Obora Poděbrady

„Noc na úterý 17. 9. byla pro většinu našeho týmu bezesná. Voda se začala valit směrem od kolbiště až k připravené hrázi a naše dostupná technika už na ni pomalu přestávala stačit. Nastal tak čas na profesionální zásah. Díky odhodlání a velkému nasazení dobrovolných hasičů Polabec, Kluk, Velké Zboží a Přední Lhota a hasičských sborů Poděbrady a Nymburk jsme ale dokázali vodu regulovat po celý úterní den. Voda se ale během dopoledne dostala do prvních boxů, a proto první 4 koně museli být evakuováni do spřátelených stájí v okolí.“

Bylo to o fous. V úterý po obědě se začaly naplňovat ty nejměřejší scénáře. Vodou nasycená Obora už nepojímala další valící se litry vody Sokolečskou strouhou a slepým ramenem Labe a voda nás začala velice rychle obklopotvat i z druhé strany od cyklostezky Oborou. Že šlo již do tuhého, nám napovídal nárůst vody, který se z této strany posouval několik centimetrů každých pět minut směrem k jezdecké hale a hlavní stáji. Později odpoledne a při pokračujícím nárůstu hladiny jsme

Foto: Lukáš Klingora

již nečekali a zahájili kompletní evakuaci všech koní. Celkový počet 41 koní jsme rozmístili do stájí Equus Kínský, 3K Přední Lhota, Nový Dvůr a JK Údmice – za což velmi děkujeme. Velké díky patří ale i dalším okolním stájím, které nám nabídky svá volná místa. Když stáj opouštěli poslední koně, dělilo nás od vyplavení hlavní vyvýšené stáje pouhých 10 cm.

Noc v suchu? Ani ne. Zatím co koně se zabydlovali v novém krátkodobém příbytku, boj poděbradské jízďárny ani zdaleka nekončil. Ještě ve 2:00 v noci na středu hladina stoupala. Štěstí v neštěstí přišlo krátce potom, když se zastavil přítok z Labe a nastala stagnace. Po rozednění voda začala pomalu ustupovat, což nám vliilo zbylou sílu do žil. Odpoledne jsme díky pokračujícímu ubývání nezkrtněho živlu zahájili přesně po 24 hodinách převoz koní zpět do domovské stáje a vyhlížíme světlejší (a sušší) zítřky.

Rádi bychom poděkovali sborům dobrovolných hasičů Polabec, Kluk, Velké Zboží a Přední Lhota, stejně jako hasičským sborům Poděbrady a Nymburk, které nám od úterní noci až doposud pomá-

hají tou nejlepší dostupnou technikou minimalizovat škody. Velký dík patří také městské policii, která nám umožnila bezpečný přesun koní, kteří nebyli schopni transportu v přepravníku, do nedaleké stáje. Nemenší díky patří celému týmu JK Obora Poděbrady. Děkuje-me.“

Lukáš Klingora, z facebookových stránek klubu

„Chtěla bych poděkovat akciové společnosti Polabské mlékárny za poskytnutí nemalého finančního daru k účelu odstranění povodňových škod. Velké poděkování patří také všem uvedeným hasičským sborům a stájím, které nám poskytly dočasný azyl. V neposlední řadě děkujeme každému, kdo nám nabídl svou pomoc.“ Ilona Kopecká, majitelka areálu jízďárny v Oboře

**SK Slovan Poděbrady
Fotbalový areál v Oboře**

„Bohužel nás voda překvapila, když už to nikdo nečekal. Přišla tentokrát zespodu. Poté, co se okolní biotop nasýtil, začala prosakovat zemí nahoru. Škody máme na majetku, který jsem pořídil na vlastní náklady pro zkvalitnění fotbalového života.“

Voda sice nepřinesla tentokrát bahno, ale stěny jsou nasáklé vodou a při klimatických podmínkách to sotva vyschne. Věřím však, že to za přispění každého z nás zvládneme. Bohužel je problém sehnat hřiště na sehrání odložených utkání. Na týden pomohlo A mužstvu trénování v obci Voláma na Kolínsku, za což jim patří velký dík, nicméně jsou to další nemalé prostředky, které nás to stojí. O zázemí pro zápasy jednáme s okolními kluby, ale dospělá mužstva na svůj trávník bohužel nikoho jiného moc pouštět nechtějí. Včera proběhl trénink na našem tréninkovém hřišti za valem, kde byla také voda. Pro nácvik fotbalových kombinací jsou to nevyhovující podmínky, hřiště se pomalu mění v pole. Je škoda, co nás postihlo, ale i negativní věci nás musí semknout. Ve středu (25. 9., pozn. red.) hráme derby s FK Bohemia Poděbrady, uděláme maximum, abychom byli úspěšní. Všem postiženým spolkům přejeme hodně sil při likvidaci škod po povodni.“ Jan Sekera, trenér A týmu SK Slovan Poděbrady

Foto: archiv SK Slovan Poděbrady

Foto: archiv Golf Club Poděbrady

Golf Club Poděbrady

„Zářijové povodně značným způsobem zasáhly poděbradské golfové hřiště. Pod vodou se ocitlo více jak 85 % všech hracích ploch. Voda začala odtékat zhruba po dvou dnech, nicméně z mnoha míst neměla jak odtéct. Údržba golfového hřiště tak začala závod s časem a snažila se odčerpávat vodu z problematických míst dříve, než začala tráva hnit. Na mnoha místech se to bohužel nepodařilo. Hřiště nadále zhruba z 20 % zůstává pod vodou. Navíc je kompletně podmáčené, což znemožňuje vjezd techniky na hrací plochy. Na jamkovištích proběhla velmi intenzivní údržba

tak, aby greeny, které svým stavem v letošním roce patřily mezi nejlepší v Česku, neutrpěly velké škody. Došlo k hloubkové aerifikaci (provzdušnění, pozn. red.), následnému zapískování. Na hřišti bylo odstraněno několik spadlých vzrostlých stromů, zároveň utrpěla infrastruktura hřiště. Bude nutné obnovit cesty a především některé mostky, které byly značně poničeny.

Golf Club Poděbrady se nyní potýká se zvýšenými výdaji na údržbu hřiště, které souvisejí právě s povodněmi. Navíc eviduje výpadky příjmů z golfové hry, což může mít fatální následky v podobě setrvání některých zaměstnanců klubu. Bohužel je to druhá povodeň během jedné sezóny. Se stejnými problémy, i když ve značně menším rozsahu, se klub potýkal na přelomu roku a golfovou sezónu zahájil o dva měsíce později, nežli bývá běžně. Golf Club Poděbrady patří mezi jeden z nejstarších na území bývalého Československa. Značná část hřiště je více jak 60 let stará. Svým umístěním v prostředí lužního lesa, má jedinečné kulisy.“

Miroslav Paskovský, předseda výboru Golf Club Poděbrady

Inzerce

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

Křídlovanka

sobota 26.10.2024
od 19:00 hod

Kongresový sál Lázeňská kolonáda Poděbrady

Vstupné: sekce A – 150 Kč (130 Kč hosté lázní)
sekce B – 100 Kč (80 Kč hosté lázní)

Vstupenky k zakoupení v recepčních hotelů a na webu: www.lpd.cz/kridlovanka

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy
LÁZŇNĚ PODĚBRADY
KONGRESOVÝ SÁL

RYOR

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYOR PODĚBRADY

Bylinné čaje

Nové voňavé a lahodné čaje pro vás nebo vaše blízké.
**Přijďte si k nám na prodejnu vybrat
váš oblíbený čaj.**

1. Lymfodren, čaj s obsahem bylin vhodných k pročištění lymfatického systému – **108 Kč**
2. Čaj pro klidné nervy a spokojený spánek – **102 Kč**
3. Čaj Ovocná Pohoda – **102 Kč**
4. Čaj Zimní pohoda – **102 Kč**

**Sleva 15 %
na produkty Ryor**

Platí od 3. října do 3. listopadu 2024

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Kdy máme otevřeno?
Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

www.ryor.cz Ryor Poděbrady

